

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

BODNÁR kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(46206/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2012. november 15.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Bodnár kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:
Dragoljub Popović, *Elnök*,
Sajó András,
Paulo Pinto de Albuquerque, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2012. október 23-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (46206/07. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Bodnár Zsolt („a kérelmező”) 2007. október 19-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Földes T., Debrecenben praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2010. június 9-én a kérelem közlésre került a Kormány felé. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvvel összhangban három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1968-ban született és Debrecenben él.
5. 1992. április 10-én a kérelmező polgári pert indított a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. jogelődje („ÁPV Rt”) ellen a Fővárosi Bíróságon.
6. Az ügyet áttették a Pest Központi Kerületi Bírósághoz. A bíróság szakértőt rendelt ki, aki 1995 januárjában nyújtotta be szakvéleményét. 1996. november 4-én a bíróság ítéletet hozott, amit a Fővárosi Bíróság 1997. december 12-én hatályon kívül helyezett.

7. A megismételt eljárásban a Kerületi Bíróság 1998. április 27-én ítéletet hozott. Ezt a határozatot fellebbezés nyomán 2000. január 19-én hatályon kívül helyezték.

8. A Kerületi Bíróság 2004. július 14-i ítéletét a Fővárosi Bíróság 2005. október 28-án ismételen hatályon kívül helyezte.

9. Végül a Fővárosi Bíróság másodfokú bíróságként eljárva 2007. április 25-én ítéletet hozott.

A JOG

10. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta az állítást.

11. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy azon időpontban az eljárás már mintegy hét hónapja folyamatban volt. A szóban forgó időszak 2007. április 25-én ért véget. Ilyen módon az eljárás két bírósági szinten tizennégy évig és öt hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (egyéb esetjog mellett ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). Az összes elébe terjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező 20.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és ilyen címen 14.400 eurót ítél meg számára.

14. A kérelmező további 1.940 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez az összeg megfelel a kérelmező ügyvédje által kiszámlázandó, 100 euro plusz adó óradíjjal felszámolt tizenöt órányi jogi munka díjának, valamint 65 euro fordítási költségnek. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdést illetően. A birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a Bíróság az összes felmerült költség tekintetében 1.000 euró megítélését tartja ésszerűnek.

15. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1.000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2012. november 15-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök